

Formanden:

Jeg går ud fra, at spørgsmålet hermed er afsluttet? (*Ophold*). Det er afsluttet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1598

12) Til finansministeren af:

Klaus Hækkerup (S):

»Er de i finanslovsforslaget angivne grønthøsterbesparelser i 2003-2005 på henholdsvis 3, 5 og 7 pct., som man har bedt de enkelte ministerier, styrelser og institutioner om at planlægge nøje efter, bortfaldet efter statsministerens ønske om opgivelse af grønthøsterbesparelser?«

Skriftlig begrundelse

Ifølge oplysning i Politiken den 2. april 2002 »vil ministrene få klar besked på, at det er slut med grønthøsterbesparelser«, og VK-ministrene vil »blive pålagt at kaste sig ud i en mere åben debat om, hvordan statens penge skal prioriteres, og hvor der kan spares«.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Der spørges til den metode, vi i givet fald anvender, når vi budgetterer på det statslige område, og jeg vil gerne sige, at det, der er tale om, jo er en rammestyrt. Man gør op, hvor mange penge der i alt er til rådighed, og så fordeler man det beløb på ministerområder som ét stort samlet beløb. Hvordan det fordeles inden for hvert ministerområde, er der ingen bindinger på.

Så når der i spørgsmålet står, at man har et bestemt sparekrav til institutioner og styrelser, så må jeg sige, at det ikke er korrekt. Det er en ramme, der tildeles, og hvordan man vælger på enkelte konti inden for det enkelte ministerium at anvende den ramme, er det, der følger af den politiske debat og det politiske arbejde, der ligger i en folketingsgruppe og i en regering, og det er det, der viser sig som et resultat, når finansloven fremsættes til august.

Klaus Hækkerup (S):

Det vil sige, at det skal forstås sådan, at grønthøstermetoden bruges fra Finansministeriet over for alle de andre ministerier, og inden for hvert ministerium er det op til ministeriets egen forde-

ling, hvordan de vil finde de pågældende besparelser. Det er den enkelte ministers eget ansvar.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg vil sige til spørgeren, at jeg stort set har alt andet end en grønthøster. Jeg er ikke ejer af en grønthøster og bruger for så vidt ikke metoden.

Der udmeldes nogle rammer til de enkelte ministerier, og det er et arbejdsgrundlag for en minister og for det politiske establishment for at fordele de penge bedst muligt. Så er der nogle steder, hvor man kan vælge at bruge flere penge, og nogle steder, hvor man kan vælge at bruge færre penge. Og ved siden af det vil en regering jo altid tilstræbe at have et rådighedsbeløb, så den, når det arbejde er afsluttet på sektorområdet, bagefter kan sige: Hvor ønsker vi i øvrigt at tilføre flere penge? Og er der områder, vi i øvrigt mener man skal reducere i forhold til det niveau, som man hidtil har kendt?

Det er en meget fleksibel og bevægelig øvelse. Man gør egentlig den totale sum op og giver et ministeransvar på delområdet til at finde de optimale løsninger inden for en given sum.

Kl. 14.25

Klaus Hækkerup (S):

Nu er grønthøstermetoden ikke noget, vi har opfundet. Det er noget, regeringen har opfundet. Når nu grønthøstermetoden er opgivet, og hvert enkelt ministerium skal finde sine besparelser, og det i øvrigt er bebudet, at der skal ske en eller anden bredere inddragelse af offentligheden, så vil jeg godt spørge: Hvordan vil den bredere inddragelse finde sted, så man kan se, hvor det er, der konkret vil blive sparet i de enkelte tilfælde?

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg skal ikke forudskikke det samlede forløb. Jeg vil blot sige, at der jo selvfølgelig som altid vil være en drøftelse i regeringen mellem ministre, mellem de partier, der bærer, altså regeringens egne mandater, dvs. Venstre og Det Konservative Folkeparti, om, hvad det er, man ønsker. Vi vil også kunne vælge, at delelementer kommer ud til en offentlig debat, også før august. Det valgte vi omkring råd, puljer og nævn her i januar måned. Dem fremlagde vi til debat, forud for finansloven blev lagt frem. Det kan være i den samme form for debat, at vi vil præsentere delelementer for finansloven for år 2003.